

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συντάκτρια διερωτάται αν συγκεκριμένες ομάδες γυναικών αφορά ο εορτασμός της 8^{ης} Μαρτίου. Θεωρεί ότι είναι αναγκαία η κατηγοροποίησή τους που εκτείνεται από το ένα άκρο γυναικών της ανώτερης τάξης μέχρι το άλλο των φτωχών και των απόρων από εκείνες των οποίων το σώμα εμπορευματοποιείται μέχρι εκείνες που αμφισβητούν στην επαγγελματική τους ζωή τα καθιερωμένα στερεότυπα. Οι τελευταίες έχουν αποδείξει ότι η επιτυχία είναι αποτέλεσμα ικανοτήτων ανεξαρτήτως φύλου.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι τρεις τελευταίες παράγραφοι του Κειμένου 1 μπορούν να αποτελέσουν μια ξεχωριστή νοηματική ενότητα, καθώς σε αυτές η συντάκτρια αναφέρεται σε επιμέρους κοινωνικές, οικονομικές επαγγελματικές ομάδες γυναικών, για να τεκμηριώσει με παραδείγματα τη θέση της ότι είναι επιτακτική η ανάγκη διαφοροποίησης των γυναικών (3^η παράγραφος). Γλωσσικά και νοηματικά η ενότητα των παραγράφων επιχειρείται με την επανάληψη της ονοματικής φράσης «κοινωνικό φάσμα», η οποία παρατηρείται στην αρχή της τέταρτης παραγράφου και στην έκτη παράγραφο του Κειμένου 1 (Στην άκρη του φάσματος...). Η λέξη «φάσμα» αποτυπώνει το σύνολο της κοινωνίας (τη διαστρωμάτωσή της).

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15).

1. δ
2. γ
3. δ
4. α
5. δ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Η Μαρία ήταν «ακράτητος» στην παρόρμησή της να απολαύσουν την λίμνη υπό βροχή, όπου ήταν «πολύ εύμορφα». Ωστόσο, η πεθερά της είχε άλλες ανάγκες και ενδιαφέροντα, διαφορετικό εντελώς τρόπο θέασης του κόσμου: «Αυτή εσκέπτετο πώς θα επέστρεφεν εις το Σταυροδρόμι με τας τρομερές λάσπες των δρόμων και η Μαρία ωμιλούσε για φιλιά και δροσερά παλάτια».
- Η Μαρία, η οποία επαγγέλλεται και εκφράζεται ακόμη και στην καθημερινότητά της μέσω της τέχνης, ενώ είχε πείσει το σύζυγό της για τη μαγική «δύναμιν της Τέχνης... τα αισθήματα τα οποία αυτή αφυπνίζει... τα φίλτρα και τα μαγικά της μυστήρια...» προσέκρουσε στον ακλόνητο πραγματισμό της πεθεράς της που δεν ένωθε την ανάγκη να απολαύσει αισθητικές συγκινήσεις από τη βροχή και το θέαμα που προσφέρει στην λίμνη.
- Η πεθερά της ενδιαφερόταν περισσότερο για την αυτοεικόνα της, για την εντύπωση που θα προκαλούσε: «Η μητέρα του δεν ήθελε να φανή ολιγώτερον της νύμφης της ηρωική και να δείξη ότι εφοβείτο την βροχήν, αλλά δεν ηννόει και να βραχή. Φώναξέ την να επιστρέψη, είπεν εις τον υιόν...».
- Η Μαρία φαίνεται, ως άνθρωπος της Τέχνης, να λειτουργεί περισσότερο με το συναίσθημα και όχι με τη λογική, όπως η πεθερά της. Είναι εμφανής στη σκηνική ενότητα του Κειμένου 2 η διαφορετική προσέγγιση της ζωής από τις δύο γυναίκες.